

597 596 357 155/3

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

คำให้การของ
นายบุญสืบ แสงพงษ์พันธ์
เป็น พยาน

สถานีตำรวจ นครบาลชนะสงคราม อำเภอ พระนคร จังหวัด กรุงเทพฯ

วันที่ ๒๗ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕ ๑๔

พล.ต.ท.ชุมพล โลหะชาละ รอง อ.ต.ร.กศ. ผู้กล่าวหา

คดีระหว่าง

อัครวิทย์ อัครพงษ์พันธ์
นายสุธรรม แสงประทุม กับพวก ผู้ต้องหา

ต่อหน้า

พ.ต.อ.สงวน คล่องใจ รอง ผบก.ป.
พ.ต.ท.เสริยร์ สินธุเสน รอง ผกก.๖ ป.
พ.ต.ท.จำนง ทัพเจริญ รอง ผกก.๖ ป.

บัตรประจำตัวยามมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ ที่ สร.ทม. ๐๓๐๑/๑๐/๒๕๑๔
ลงวันที่ ๕ มี.ย.๒๕๑๔
เกิดวันที่ ๓๑ พ.ค.๒๕๔๔
เป็นลูกยามประจำ ตำแหน่งยาม
แผนกพัสดุ กองกลาง

สอบสวนท กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ชื่อ นายบุญสืบ แสงพงษ์พันธ์ อายุ ๓๒ ปี

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบี้ยหวัดหรือมีบำเหน็จหรือมีบำนาญ ให้ลงตามประเภท)

เป็นลูกจ้างประจำ ทำหน้าที่เป็นยามอยู่ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ ๑๓๐/๑ หมู่ที่ ๗ ตำบล บางคูเวียง

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน นายเกตุ จำนวนสกุลไม้ไค้ ชื่อกำนัน นายบัน จำนวนสกุลไม้ไค้

อำเภอ บางกรวย จังหวัด นนทบุรี

ชื่อนิตา นายอินทร์ ชื่อมารดา นางนอน

เกี่ยวข้องกับอะไรกับคดีกรณี ไม่เกี่ยวข้องกับ สาบานตนแล้ว

ขอให้ถ้อยคำว่าเป็นจริงตามที่กล่าวไว้ ขอให้การควมสัจจริงดังต่อไปนี้

ข้าอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ตำบล อำเภอ ดังกล่าวข้างตนแล้ว ข้าเป็นลูกจ้าง

ประจำอยู่ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำหน้าที่เป็นเวรยามมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มานานประมาณปีเศษ โดยเริ่มเข้าทำงาน เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๑๔ ยามในมหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์ นี้ แบ่งออกเป็น ๔ ผลัด กลางวัน ๒ ผลัด กลางคืน ๒ ผลัด ผลัดละ

๒ ช.ม. ผลัดที่ ๑ เข้าเวรตั้งแต่ ๐๖.๐๐ น. ถึง ๑๒.๐๐ น. ผลัดที่ ๒ เข้าเวรตั้งแต่

๑๒.๐๐ น. ถึง ๑๘.๐๐ น. ผลัดที่ ๓ เข้าเวรตั้งแต่ ๑๘.๐๐ น. ถึง ๒๔.๐๐ น. และ

ผลัดที่ ๔ เข้าเวรตั้งแต่ ๒๔.๐๐ น. ถึง ๐๖.๐๐ น. แต่ละผลัดมี ๗ คน เป็นหัวหน้า

๑ คน ผู้ช่วย ๒ คน นอกนั้นเป็นยามประจำที่ประตูเข้าออก ประตูละ ๑ คน ๔ ประตู

๓ เคื่อนจะเปลี่ยนเวลาเข้าเวรของผลัดกันครั้งหนึ่ง หัวหน้าเวรกับช่วย มีหน้าที่ตรวจ

ดูแลภายในบริเวณมหาวิทยาลัยฯ และยามประจักษ์ประจักษ์ กับต้องมีหน้าที่รายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยฯ ต่อนายบุญเจียม โปธิเวชกุล หัวหน้าแผนกพัสดุ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรง

เมื่อวันที่ ๑ ต.ค. ๒๕๑๘ ข้าฯ เข้าเวรผลึกที่ ๒ ตั้งแต่เวลา ๑๒.๐๐ น. ถึง ๑๘.๐๐ น. เพราะครบ ๓ เดือนเมื่อวันที่ ๓๐ ก.ย. ๒๕๑๘ และต้องเข้าเวรในผลึกที่ ๒ นี้ตลอดไปจนถึงวันที่ ๓๑ ต.ค. ๒๕๑๘ ข้าฯ เป็นหัวหน้าชุดหรือผลึก มีนายชอบ คาคคราม กับนายชำนาญ สะแกคุม เป็นผู้ช่วย ส.ค. สมพงษ์ พรหมสันฐาน เป็นยามประจักษ์ทางเข้านอกคานทางข้าง, (คานกองห้องสมุด) นายบุญมี วานิช ประจำประจักษ์ทางเข้านอกคานหน้าหอประชุมใหญ่, นายคารเวียง ครอบผล ประจำประจักษ์ทางออกคานหน้าหอประชุมเล็ก และนายประทุม ครามพินิจ ประจำประจักษ์ทางออกคานหน้าพระจันทร์ ส่วนผลึกอื่น ๆ นั้น จะมีใครบ้างอยู่ผลึกไหน ข้าฯ จำไม่ได้ การจัดผลึกหมุนเวียนนี้ นายบุญเจียมฯ เป็นผู้จัดโดยออกเป็นคำสั่ง คือคำสั่งที่ ๕/๒๕๑๘ ลง ๒๗ ก.ย. ๒๕๑๘ ที่ผู้สอบสวนใหญ่ขึ้นใจแล้ว

ระหว่างที่ข้าฯ ทำงานเป็นยามอยู่ในมหาวิทยาลัยฯ มีนักศึกษาแบ่งออกเป็นพรรคกลุ่มต่าง ๆ ที่จำได้มี พรรคพลังธรรม, พรรคยูงทอง, พรรคแนวประชา, และพรรคโคม กลุ่มอิสาน, กลุ่มชาวเหนือ ชุมชุมทักษิณ และอื่น ๆ หัวหน้าพรรคและกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งฝ่ายชายและฝ่ายชว นั้น ข้าฯ ไม่รู้จัก ซึ่งมีทั้งฝ่ายชายและฝ่ายชว ฝ่ายชวมีพรรคโคมอยู่พรรคเดียว นอกนั้นเป็นฝ่ายชาย นอกจากพรรคและกลุ่มแล้วยังมีองค์การนักศึกษา หรือเรียกชื่อย่อว่า อมช. มีสำนักงานตั้งอยู่ที่ตึก อมช. มีตำแหน่งในองค์การฯ ดังกล่าว ที่ข้าฯ จำได้มีอยู่ ๒ คน คือ นายธงชัย วินิจกุล เป็นรองนายก อมช. และนายพิพัฒน์ จานามสกุลไม้ไค้ เป็นเลขา อมช. องค์การนักศึกษานี้ ดำเนินการประสานกับพรรคอื่น ๆ ที่เป็นฝ่ายชาย บทบาทของฝ่ายชายที่ข้าฯ เห็นนั้น ได้แก่การชุมนุมกันการกล่าวโจมตีรัฐบาล ปักโปสเตอร์ แจกใบปลิวแถลงการณ์ และบีบบังคับให้รัฐบาลดำเนินการตามที่พวกเขาต้องการ โดยใช้กฎหมายแทนกฎหมาย มีการสนับสนุนปลุกระดมพวกกรรมกร ให้นักหยุดงาน สนับสนุนชวนาให้เรียกร้องเอาสิทธิจากนายทุน ตลอดจนการต่อต้านการกลับมาของจอมพลประภาสฯ และจอมพลถนอมฯ โดยไม่ใช้กฎหมาย

พ.ศ. ๒๕๑๘
พ.ศ. ๒๕๑๘
พ.ศ. ๒๕๑๘

เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๑๘ หลังจากที่จอมพลประภาสฯ ได้เดินทางเข้ามายังประเทศไทยแล้ว เห็นภายในมหาวิทยาลัยฯ มีนักศึกษาเริ่มประชุมหารือกันที่ตึก อมช. และร่วมกันทำกิจกรรมอยู่ภายในตึก อมช. ได้แก่การทำโปสเตอร์ ใบปลิวแถลงการณ์ และอื่น ๆ ต่อต้านการกลับมาของจอมพลประภาสฯ เมื่อทำแล้วก็นำไปสไปเตอร์ไปปักที่ต่าง ๆ แจกใบปลิวแถลงการณ์ โจมตีรัฐบาลว่า สนับสนุนให้จอมพลประภาสฯ เข้ามา เพื่อจะนำไปสู่ระบบเผด็จการ และอย่างอื่น ๆ ผู้ที่เข้าไปชุมนุม ผู้ที่ปักโปสเตอร์ ผู้ที่แจกใบปลิวแถลงการณ์ ข้าฯ ไม่รู้จัก โดยมากจางเด็กและนักเรียนที่มาจากที่อื่น จนกระทั่งในที่สุดรัฐบาลต้องจัดส่งจอมพลประภาสฯ ออกไปนอกประเทศไทย

ครั้นต่อมาเดือนกันยายน ๒๕๑๘ หลังจากที่จอมพลถนอมฯ เดินทางเข้ามายังประเทศไทยแล้ว ภายในมหาวิทยาลัยฯ และที่ตึก อมช. ก็ได้เริ่มมีนักศึกษาชุมนุมกันหลายกลุ่มเป็นกลุ่มเล็ก ๆ วิจารณ์วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยเฉพาะที่ตึก อมช. ก็ได้มีการทำกิจกรรมกันอย่างเต็มที่แล้ว ๆ มา จากนั้นก็มีการปักโปสเตอร์ต่อต้านฯ แจกใบปลิวแถลงการณ์ และรอคู้ที่ ๒ ของรัฐบาล ทางฝ่ายบริหารของมหาวิทยาลัยฯ ก็พยายามต่อต้านการกระทำดังกล่าวของนักศึกษา โดยการฉีกโปสเตอร์ออก แต่นักศึกษาก็เอาใหม่อีก

ใบต่อคำให้การ ของนายบุญสืบ แสงพงษ์พันธ์ พยาน. แผนที่ ๒

จากนั้นภายในมหาวิทยาลัยฯ ก็ยังไม่มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น จนกระทั่งต่อมาวันที่ ๒ ต.ค. ๒๕๑๕ ในวันนั้นข้าพเจ้าไม่ได้เข้ามาทำงาน ทราบจากพวกยามด้วยกันว่า ในวันนั้นมีนักศึกษาชุมนุมกันที่สนามหญ้าหน้าหอประชุมใหญ่ ประมาณ ๔๐๐ คน เกี่ยวกับการขับไล่พระณอม แต่ถูกฝ่ายบริหารของมหาวิทยาลัยฯ คัดค้านขัดขวางไม่ให้ชุมนุมกันภายในมหาวิทยาลัยฯ ในที่สุดฝ่ายนักศึกษาก็สลายตัวไป

ต่อมาวันที่ ๓ ต.ค. ๒๕๑๕ ซึ่งข้าพเจ้าจะต่องเข้าเวรตั้งแต่ ๑๒.๐๐ น. ถึง ๑๔.๐๐ น. กังที่ให้การมาแล้วข้างตน ในวันนั้นข้าพเจ้ามาถึงมหาวิทยาลัยฯ เมื่อเวลา ๑๑.๔๕ น. ข้าพเจ้ามาทางประตูคานาพระจันทร์ เพื่อไปเซ็นชื่อทำงานที่ตึกโคมกอน ขณะที่เดินไปได้ผ่านลานโพธิ์ ใต้เห็นมีคนชุมนุมกันประมาณ ๒๐ กว่าคน มุงดูญาติของวีรชน ๖ คน มาออกอาหารโดยนั่งอยู่บนโต๊ะหมู่บูชาที่โคนต้นโพธิ์ และเห็น สารวัตรใหญ่ และสารวัตรสอบสวน สน.ชนะสงคราม มาทำการสอบสวนญาติของวีรชนที่มาออกข่าว เนื่องจากทางมหาวิทยาลัยฯ ไม่ต้องการให้ข้าพเจ้ามาชุมนุมกัน แต่ญาติของวีรชนก็ไม่ยอมออกไป เพราะมีนักศึกษาพวกของ อมร.สนับสนุนอยู่ และในวันนั้นเองภายในมหาวิทยาลัยฯ กำลังเปิดสอบประจำภาคของนักศึกษา เห็นนักศึกษาบางกลุ่มไม่ยอมเข้าห้องสอบ ไล่ชักชวนพวกที่เขาห้องสอบไปรวมชุมนุมกันที่ท้องสนามหลวง เห็นพวกที่อยู่ในห้องสอบก็สอบกันตามเดิม ส่วนพวกที่ไม่สอบต่างก็พากันไปชุมนุมกันที่สนามหลวง จากนั้นทางมหาวิทยาลัยฯ ได้มีคำสั่งว่า ถ้าการชุมนุมที่ท้องสนามหลวงมีอะไรเกิดขึ้น ก็ให้ยามปิดประตูหน้าหอประชุมใหญ่ และหอประชุมเล็ก ทั้งสองประตู ล็อกประตูทันที วันนั้นก่อนข้าพเจ้าออกเวรประมาณ ๓๐ นาที ฝนตกตกลงมาอย่างหนัก ข้าพเจ้าจึงสั่งให้ยามประตูปิดประตูทั้งสองคั้งกลางล็อกกุญแจทันที ครั้นพอถึงเวลา ๑๔.๐๐ น. ข้าพเจ้าก็ออกเวรกลับบ้าน ก่อนกลับบ้านข้าพเจ้าไครายงานเหตุการณ์ใหญ่บังคับบัญชาทราบ

๓
๕
๖

ต่อมาวันที่ ๔ ต.ค. ๒๕๑๕ ข้าพเจ้ามาเข้าเวรตามเวลาเดิม มาถึงมหาวิทยาลัยฯ เวลา ๑๑.๐๐ น. เพื่อจะไปลงชื่อที่ตึกโคม ข้าพเจ้าเดินผ่านลานโพธิ์ เห็นนักศึกษาแต่ละประชาขณชุมนุมกันอยู่ประมาณ ๒๐๐ กว่าคน บนเวทีมีคนศรีไทย จะเป็นใครข้างข้าพเจ้าไม่สนใจ ข้าพเจ้าไปเซ็นชื่อที่ตึกโคม แล้วจัดให้ลูกน้องปฏิบัติหน้าที่ โดยข้าพเจ้าตรวจดูความเรียบร้อยทั่ว ๆ ไป สักพักหนึ่งจึงมาดูการแสดงที่เวที ก็เห็นแสดงเป็นพระณอมออกบินทบาตร โดยมีทหารถือปืนยาวนำหน้า และต่อมามีคุณหญิงจงกลใสบาตรพระณอม ทุกคนเป็นผู้ชายแสดงทั้งหมด จะเป็นใครข้างไม่รู้จัก การแสดงนั้นที่ข้าพเจ้าได้เมื่อคุณหญิงจงกลแสดงใสบาตรจบ พระณอมก็จับคุณหญิงจงกล ๑ ที จากนั้นก็แสดงตอนพระณอมฉันทาว ปรากฏว่าในบาตรมีแตกกระดูกวีรชนไม่มีข่าว เมื่อจบตอนนั้นก็มีการแสดงดนตรีสลับ เมื่อดนตรีจบเพลงก็ให้มีการแสดงแควนคอ ๒ คน ๒ คน ที่ถูกฆ่าแควนคอที่ จว.นครปฐม ขณะนั้นข้าพเจ้าอยู่ทางเวทีประมาณ ๕๐ เมตร มองเห็นหน้าไม่ชัด จะมีการแทงหน้าหรือไม ไม่ทราบ ทราบภายหลังว่าผู้แสดงทั้ง ๒ นั้น ชื่อ นายอภิสิทธิ์ จำนวนสกุลไม้ไค้ กับ นายรุ่งโรจน์ จำนวนสกุลไม้ไค้ ขณะนั้นเป็นเวลาเกือบย่ำโมง การแสดงคั้งกลางทางมหาวิทยาลัยฯ เห็นว่า ทำให้เกิดเสียงรบกวนแก่ผู้เขาสอบอธิการบดี (คร.ป่วยฯ) จึงได้มาขอร้องให้นักศึกษาให้เลิก นักศึกษาก็เลิกใช้เครื่องขยายเสียง แต่ก็ยังชุมนุมกันอยู่ ขณะนั้นก็มีนักศึกษาคนหนึ่งไม่พอใจไค้กรีกแซนตัวเองเป็นการประท้วง นักศึกษาคณะนั้นข้าพเจ้าไม่รู้จักชื่อ และจำไม่ได้ จากนั้นพอถึงเวลา ๑๔.๐๐ น. ข้าพเจ้าก็ออกเวรกลับบ้านไป

๖
๗

วันนี้ไม่ไ้รายงานเหตุการณ์เพราะรู้กันอยู่แล้ว

ต่อมาวันที่ ๕ ต.ค.๒๕๑๘ ข้าพเจ้าเขาเวร และมาถึงมหาวิทยาลัยฯ เวลาประมาณ ๑๑.๕๐ น. ข้าพเจ้าทางประตูคานาตาพระจันทร์ ผ่านลานโพธิ์ มาลงซื้อทำงานที่ตึกโคม และก็ไปตรวจดูยามที่หอประชุมใหญ่ และหอประชุมเล็กกว่า มาเขาเวรหรือยัง ถ้ายังไม่มาข้าพเจ้าก็จะเขาแทน ขณะที่งานส่งพัสดุอยู่ มีผู้ชุมนุมประมาณพันกว่าคน มีวงดนตรีบรรเลงสลับอภิปราย ผู้ที่ขึ้นไปกล่าวอภิปรายจะเป็นใครข้าพเจ้าไม่ไ้ เพราะไม่ไ้ไ้หุคคู้ เมื่อข้าพเจ้าไปตรวจยามประตูคังกล่าว ปรากฏวามาเปลี่ยนแล้ว ข้าพเจ้าไ้ตรวจดูอยู่ ระหว่างหอประชุมเล็กกับหอประชุมใหญ่ตลอดเวลา โดยไม่ไ้มาตรวจดูทางคานาตาพระจันทร์ และลานโพธิ์เลย เพราะเห็นว่าทางคานคังกล่าวมีเหตุการณ์ไม่ไ้ดี โดยทางคานสนามหลวงมีกลุ่มต่อต้านคอยรบกวนอยู่ตลอดเวลา ครั้นเมื่อเวลา ๑๔.๑๕ น.ไ้มีรถมัสบรรทุกนักศึกษจากมหาวิทยาลัยรามก้าแหง ประมาณ ๒๐ กว่าคัน เขาทางคานหน้าประตูหอประชุมใหญ่ซึ่งเปิดอยู่แล้ว แต่เปิดคอนไหนไม่ทราบ มารวมชุมนุมควย จากนั้น พวกที่ชุมนุมที่ลานโพธิ์ ก็ย้ายมาชุมนุมกันที่สนามฟุตบอล ซึ่งมีเวทีและจักเครื่องขยายเสียงไว้แล้ว เครื่องขยายเสียงและเวทีที่จักขึ้นทุกครั้ง อมธ.และกลุ่มต่าง ๆ เป็นผู้จัก ข้าพเจ้าไม่รูจักชื่อ ในวันนั้นภายในมหาวิทยาลัยมีหน่วยรักษาความปลอดภัยมากกว่าปกติ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักศึกษารามก้าแหง, รามทักษิณ ชางกลพระราม ๖ กลุ่มแนวรวมประชาชน พวกรักษาความปลอดภัยคังกล่าวในวันนั้น ข้าพเจ้าเห็นบางคน มีอาวุธปืนพก ขนาด .๓๘ บางคนมีระเบิดพลาสติก และเหล็กชุคซาป เป็นอาวุธ ส่วนนักศึกษาและแนวรวมประชาชน จะมีอาวุธอยู่บางหรือเปล่าไม่เห็น เพราะก่อนชุมนุมจะมานเขาประตูจะมีนักศึกษาตรวจคนตัว ไม่ไ้ให้มีอาวุธติดตัวเขาไป ~~ที่~~ นอกจากนี้ยังเห็นบริเวณคานหน้าหอประชุมเล็กและหอประชุมใหญ่ มีนักศึกษาเอาโต๊ะเก้าอี้มาทำเป็นบังเกอร์ เตรียมไว้คอสู่ฝ่ายตรงกันข้าม ส่วนการกล่าวอภิปรายโจมตีรัฐบาล ~~ที่~~ และการแสดงต่าง ๆ คังกล่าวในวันนั้นข้าพเจ้าไม่ไ้ไปดูเลย เพราะมีว้คองอยู่คังกล่าว คานเคียว จึงไม่ทราบว้ใครข้างขึ้นไปกล่าวอภิปราย และอภิปรายเรื่องอะไรข้าพเจ้าก็ไ้ทราบ

* ในการชุมนุมทุกครั้งจะมี นายสมาน ไ้ทราบนามสกุล กับชายอีกคนลักษณะคล้ายเป็นคนฉวนตคัมมเกียน ไ้พบหน้าไ้เหลี่ยม นิสี่ขาว อายุประมาณ ๔๐ - ๔๕ ปี มารวมชุมนุมควยทุกครั้ง โดยเฉพาะนายสมานนี้เมื่อนักศึกษารวมกลุ่มกันไ้ ก็ไ้พูดตะโกนวว คอมมิวนิสต์จงเจริญ ทั้งนายสมานฯ และชายคังกล่าว ไ้เห็นตัวอีกตัวไ้แน่นอน ครั้นถึงเวลา ๑๔.๐๐ น.ข้าพเจ้าออกเวรก็กลับบ้าน

ดูด้วยสิบบ
ดูด้วย
*

ต่อมาวันที่ ๖ ต.ค.๒๕๑๘ ข้าพเจ้าก็ตั้งใจมาที่มหาวิทยาลัยฯอีก เพราะไ้ทราบข่าวว้ไ้มีการยิงกัน และมีคนเจ็บและตาย ประกอบกับอยากทราบว้ทางมหาวิทยาลัยฯจะทำงานตามปกติหรือไม่ ข้าพเจ้าไ้แคสสถานรถไฟบางกอกนอยชามาไม่ไ้ ข้าพเจ้าถึงสถานีคังกล่าวเป็นเวลาประมาณ ๐๘.๓๐ น. จึงยืนคูดูที่สถานีบางกอกนอยคานริมแม่น้ำอยู่ถึงเกือบเวลา ๑๑.๐๐ น. มีเสียงปืนเป็นชุด ๆ ข้างเป็นนค้ ๆ ข้าง เสียงระเบิดข้าง บางครั้งก็มองเห็น นวิดีกระสุนออกจากตึกบัญชีชั้นบนสู่คทะเล กระจกอออกไป แต่ส่วนคักอื่นมองไม่เห็น พอเสียงปืนคังกล่าวสงบข้าพเจ้าก็ข้ามมาที่มหาวิทยาลัยฯ เขาไปไ้บริเวณมหาวิทยาลัยฯ เห็นค้ารวจจับนักศึกษาและประชาชนไ้เป็นจำนวนมาก ข้าพเจ้าไม่ไ้ถูกจับควย นอกจากไ้เห็นมีคตาย ๒ คน กำลังห้ามขึ้นรถ ไม่ทราบว้เป็นใคร ตายเพราะอะไรก็ไ้ไม่ทราบ เพราะเห็นเขาหอแบกออกมา ส่วนคนเจ็บไม่เห็น เพราะข้าพเจ้าอยู่ที่ตึกโคมกับอาจารย์ นางเยาว์ฯ ตลอดเวลาเมือมาถึงข้าพเจ้าอยู่กับอาจารย์ นางเยาว์ฯ จนถึงเวลา ๑๔.๓๐ น. จึงกลับบ้าน ทางมหาวิทยาลัยฯ ส่งไ้ให้หยุดระหว่างที่ข้าพเจ้าปฏิบัติหน้าที่เป็นยามอยู่ที่มหาวิทยาลัยฯ ไม่เคยเห็นนักศึกษาสะสมอาวุธ และ

ใบต่อคำให้การ ของนายบุญสืบ แสงพงษ์พันธ์ พยาน แผนที่ ๓
 เสร็จอาหาร เว้นแต่จะมีการชุมนุมถึงจะชื้อมาประกอบอาหารเลี้ยงผู้ที่มาชุมนุม เป็นข่าวสารประมาณ
 ครั้งละไม่เกิน ๓ - ๔ กระสอบ

พวกหัวแสบแนวร่วมประชาชนทั้งหลาย เมื่อข้าเห็นท้าวจำไ้ แต่ไม่รู้จักชื่อ เป็นความจริง
 อานไท่พังแล้ว รับว่าถูกของ.

ลงชื่อ	บุญสืบ แสงพงษ์พันธ์	พยาน
ลงชื่อ	พ.ศ.อ. <i>[Signature]</i>	สอบสวน
ลงชื่อ	พ.ศ.ท. <i>[Signature]</i>	สอบสวน
ลงชื่อ	พ.ศ.ท. <i>[Signature]</i>	สอบสวน
ลงชื่อ	จ.ส.ศ. <i>[Signature]</i>	พิมพ์ อาน.